

פב:

עין משפט
גד מצוה

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

מסורת הש"ס

היוצק והבוטא. הא דלא חשיב מולק משום דפטור מולק נפקא
לן בפרק השוחט והמעלה (נחמ"ס דף ק. ו) ומכאן אשכח
ישחט על השוחט הוא חייב ולא על המולק אבל כל בני דהכא נפקא
לן בפי' בתרא דנחמ"ס (דף קטו: ו) ומכאן אשכח יעלה מה העלאה

נשטן והולך על מקלו. על העץ לנדו בני הכרמל שלא יהיו מכירים
בו בני שנתו שלהרוב הוא בא: היכן מלינו כו'. כלומר אתם
מפקירים עצמכם אחר צוות מואב אזי למה לא אעשה כמותכם וכי
שנט עלי גדול משלכם שהיה פרוש וטהור יותר מטובלס כיון
ששמעו כי אמרו הניחו לו ליכנס

לקובה שאף הוא רוצה כמותי: תשימי: היסור פרושין אס
דכרי. ודאי מותר לעשות כן שהרי פנחס עשה כמותי כן אמרו
העומדים עס כשראו שנטקס: שהיה
לו לפרוש. מן האשה ושוב אין נימן

להורגו: לדברי. לזעוק לאנשי שנתו
לסייעו: שיוון כוכרו ונכנסו. ודאי אומס דנזקיס זה צוה ודעו
שניתן רשות לקנאי לפגוע בו ולא
יאמרו שגאה היה בלבו עליו: שלא
נשמעו. לפרוש זה מזה עד שראו
שהרגס דנין: והגביה אס המסקוף.
והיולין דנזקיס ולא הולך להשפיל
הדומם וישמטו: ואחד שגא מלאך

והסמיס. והוטרוו בני שנתו ולא הרגו
לפנחס: פליוסו. ריב: בן קנאי. משכט לוי
שקינא נמעשה דינה דכמיב (בדלשית
לו) הכוונה יעשה את אחותו: בן
משיב תמה. אהן נמעשה דקתא
דכמיב כי ילא הקף? וכמיב ויתן את
הקטורתו: אפי אמר. ימרו דלאעור
אפי פנחס לקח מבנות ימרו דכמיב

ואלעור בן אהרן לקח לו מבנות
פוטילא לו לאשה ומפרש באגדה
פוטילא זה ימרו שפיטס עגלים
לעבודת כוכבים ואמרו בסוטה
פוטילא זה (בני של) יוסף שפטפט
בילכו ומשנינו? אי אבוי דלמיס מיתרו
אמיס דלמיס מיוסף אי אבוי דלמיס
מיוסף אמיס דלמיס מיתרו דיקא נמי

דכמיב פוטילא ולא פוטאל: ודאויס
כפרה זו. שעשה פנחס: שפסא
מכפרס לעולם. דכמיב (ומכריס סה)
לכריס כהונת עולם תחת אשר קנא
לאלהו ויכפר: ד' מאוס וכו'. וזכור
בגימטריא הכי הוו: מפניס. לשון
המחנה: או סיס. עד שמעש כחו:
אלקוס עמו. שכל הקמות שלו:
ונפסא לא סיס יודע. שהקדוש ב"ה

שמו מלך אלקוס עמו שלא היה
צריך להמתין שימשה כחו. ונראה בעיני
שהמילה הזאת לשון ערבי שכל פתיחת
מיומיהו אל: שסיס. ואין לדבר רמז
במקרא: שנטעס. ביאס שלו כביאס
מזורות שהוקלס ונבלבל שכנת זרע
שכמתו מרוב בעילות: והיא נחמלאה.
שכנת זרע כערוגה מלאה מים:

מושכס. מקוס מושכס שהיתה רחבה
ביותר: וקבר שלה. פתיחת רחמה:
שכוכס כביאס. שזה אליה אל תשמעי
אלא לגדול צדקה: כוס כי עס זה.
שחוט אוחס ע"י: והיינו דאמרי
אינשי. על שם כוכי אומרס דבר

זה: בין קני לאורכני. מקוס יחוד: אורכני. ערכה דקה הגדלה בין האגמים אשטוריא"ל בע"ז:
לס: כדדי קלפי דקני. קליפות הקנים: שוילגלי מאי בעיא. ודאי משום זנות הלכה שם: נפסא לאמה
שם בפיימה על אמה שכיון שזינה קורין אותה זונה בת זונה: ספליא. גרס שזכרו ויפסרו * לשון לא סתולה (איוס מח) המסולאים כפו (איכה ד)
שהיו מעריצין עממן כפו ואת זה ואת משפחתו שלו בניאופיס. ל"א גרס לחפס ולדקדק אחר עונס לשון מסלקל כשערו (מיר דף ג). מעשה
כענון. ומה כדאמרין בערבי פסחים (דף קכ: ה) ד' דברים טוב כענון את בניו והצבו את הזמה: הא אקריבו לרב כהנא בחלמיה. וכתב וגו'
אלמא בר כרת הוא: היוצק. שמן על מנחה: והכולל. כשמן: וסופסו. פתים לאחר אפייתה כגון מנחת מחבת ומרחת ומאפה תנור שהן באות אפיות:
ס'וסמניס והמניסה. בקרן מערבית דרומית כנגד חודה של קרן כדאמרי' בסוטה כפ' ב' (ד' י: ו) והמסדר שמן וילחם הפנים: כחוק. אל שעה
אחת מאלו בחוק: פטור. דלא חייב כרת אלא שחט דכמיב (ויקרא ח) אשר ישחט וגו' ומעלה דכמיב (סס) אשר יעלה עולה חוק דאמרי' ממש שפך [ססן
כפ' ד' (לעיל דף ג): וכל בני דיש אחריה עבודה אמצעי בפי' בתרא דנחמ"ס (דף קטו: ו) מה העלאה מיוחדת שהוא גמר עבודה אף כל שהוא גמר עבודה:

ארכעה ועשרים אלף והיינו דכתיב יועמד פנחס ויפלל * אמר רבי אלעזר
ויתפלל לא נאמר אלא ויפלל מלמד כביכול שעשה פלילות עם קונו בקשו
מלאכי השרת לרחפו אמר להן הניחו לו קנאי בן קנאי הוא משיב חימה בן
משיב חימה הוא * התחילו שבטים מבין אותו ראותם בן פומי זה שפיטס אבי
אמו עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל בא הכתוב ויחם * פנחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן א"ל הקב"ה למשה הקדם לו שלום שנאמר * לכן
אמור הנני נותן לו את בריתי שלום וראויה כפרה זו שתהא מכפרת והולכת
לעולם אמר רב נחמן אמר רב מאי דכתיב * זוריר מתנים או תיש ומלך
אלקוס עמו ד' מאות ועשרים וארבע בעילות בעל אותו רשע אותו היום
המתין לו פנחס עד שתשש כחו והוא אינו יודע שמוך אלקוס עמו
במתניתא תנא ששים עד שנעשה כביצה המזורה והיא היתה כערוגה
מליאה מים אמר רב כהנא ומושבה בית סאה תני רב יוסף קבר שלה
אמה אמר רב ששת לא כוכי שמה אלא שוילגלי בת צור שמה ולמה
נקרא שמה כוכי שכוכה באביה ד"א כוכי שאמרה לאביה כוס בי עם
זה והיינו דאמרי אינשי בין קני לאורכני שוילגלי מאי בעיא בהרי קלפי
דקני שוילגלי מאי בעיא גפתה לאמה א"ר יוחנן המשה שמות יש לו
וזמרי ובן סלוא ושאוול ובן הכנענית ושלומיאל בן צורי שדי זמרי על
שנעשה כביצה המזורה בן סלוא על שהסליא עונות של משפחתו
שאוול על שהשאל עצמו לדבר עבירה בן הכנענית על שעשה מעשה:
כנען ומה שמו שלומיאל בן צורי שדי שמו: כהן ששימש בטומאה:

בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת כהן ששימש בטומאה חייב מיתה
בידי שמים או אין חייב מיתה בידי שמים א"ל תניתוה כהן ששימש בטומאה
אין אחיו הכהנים מביאין אותו לכ"ד אלא פירחי כהונה מוציאין אותו חוץ
לעורה ופוצעין את מוחו בגזירין ואי ס"ד מחייב בידי שמים לישיבקה דליקטול
בידי שמים אלא מאי אינו חייב מי איכא מידי דרחמנא פמריה ואנן ניקום
וניקטול ליה ולא * והתנן מי שלקה בשנה ב"ד מבניסין אותו לכיפה רחמנא
פמריה ואנן קטלינן ליה האמר ר' ירמיה אמר ר"ל במלקות של כריתות
עסקינן דגברא בר קטלא הוא והא גונב הקסוה האמר ר' רב יהודה בבלי שרת
עסקינן ורמיזא * לא יבואו לראות כבלע את הקדש ומתו והא המקלל את
הקוסם הא תני רב יוסף יכה קוסם את קוסמו דמחוי כמברך את השם והא
בועל את הכותית הא אקרייה לרב כהנא בחלמיה ואדכריה רב
לגמריה איתיביה * היוצק והכולל והפותת המולח המניף המניש והמסדר את
השולחן המטיב את הנרות והקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור ואין חייבין עליהן

לא

לא

לא

נשען והולך על מקלו וכיון שהגיע אצל
שבטו של שמעון אמר היכן מצינו שבטבו
של לוי גדול משל שמעון אמרו הניחו לו
אף הוא לעשות צרכיו נכנס התירו פרושין
את הדבר א"ר יוחנן ששה נסים נעשו לו
לפנחס אחד שהיה לו לומר לפרוש ולא
פירש ואחד שהיה לו לדבר ולא דבר ואחד
שכוון בכורתו של איש ובנקבותה של אשה
ואחד שלא נשמטו מן הרומח ואחד שבא
מלאך והגביה את המסקוף ואחד שבא
מלאך והשחית בעם בא וחבטן לפני
המקום אמר לפניו רבש"ע על אלו יפלו כ"ד
אלף מישראל שנאמר ויהיו המתים במגפה

אלף ועשרים אלף והיינו דכתיב * אמר רבי אלעזר
ויתפלל לא נאמר אלא ויפלל מלמד כביכול שעשה פלילות עם קונו בקשו
מלאכי השרת לרחפו אמר להן הניחו לו קנאי בן קנאי הוא משיב חימה בן
משיב חימה הוא * התחילו שבטים מבין אותו ראותם בן פומי זה שפיטס אבי
אמו עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל בא הכתוב ויחם * פנחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן א"ל הקב"ה למשה הקדם לו שלום שנאמר * לכן
אמור הנני נותן לו את בריתי שלום וראויה כפרה זו שתהא מכפרת והולכת
לעולם אמר רב נחמן אמר רב מאי דכתיב * זוריר מתנים או תיש ומלך
אלקוס עמו ד' מאות ועשרים וארבע בעילות בעל אותו רשע אותו היום
המתין לו פנחס עד שתשש כחו והוא אינו יודע שמוך אלקוס עמו
במתניתא תנא ששים עד שנעשה כביצה המזורה והיא היתה כערוגה
מליאה מים אמר רב כהנא ומושבה בית סאה תני רב יוסף קבר שלה
אמה אמר רב ששת לא כוכי שמה אלא שוילגלי בת צור שמה ולמה
נקרא שמה כוכי שכוכה באביה ד"א כוכי שאמרה לאביה כוס בי עם
זה והיינו דאמרי אינשי בין קני לאורכני שוילגלי מאי בעיא בהרי קלפי
דקני שוילגלי מאי בעיא גפתה לאמה א"ר יוחנן המשה שמות יש לו
וזמרי ובן סלוא ושאוול ובן הכנענית ושלומיאל בן צורי שדי זמרי על
שנעשה כביצה המזורה בן סלוא על שהסליא עונות של משפחתו
שאוול על שהשאל עצמו לדבר עבירה בן הכנענית על שעשה מעשה:
כנען ומה שמו שלומיאל בן צורי שדי שמו: כהן ששימש בטומאה:

בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת כהן ששימש בטומאה חייב מיתה
בידי שמים או אין חייב מיתה בידי שמים א"ל תניתוה כהן ששימש בטומאה
אין אחיו הכהנים מביאין אותו לכ"ד אלא פירחי כהונה מוציאין אותו חוץ
לעורה ופוצעין את מוחו בגזירין ואי ס"ד מחייב בידי שמים לישיבקה דליקטול
בידי שמים אלא מאי אינו חייב מי איכא מידי דרחמנא פמריה ואנן ניקום
וניקטול ליה ולא * והתנן מי שלקה בשנה ב"ד מבניסין אותו לכיפה רחמנא
פמריה ואנן קטלינן ליה האמר ר' ירמיה אמר ר"ל במלקות של כריתות
עסקינן דגברא בר קטלא הוא והא גונב הקסוה האמר ר' רב יהודה בבלי שרת
עסקינן ורמיזא * לא יבואו לראות כבלע את הקדש ומתו והא המקלל את
הקוסם הא תני רב יוסף יכה קוסם את קוסמו דמחוי כמברך את השם והא
בועל את הכותית הא אקרייה לרב כהנא בחלמיה ואדכריה רב
לגמריה איתיביה * היוצק והכולל והפותת המולח המניף המניש והמסדר את
השולחן המטיב את הנרות והקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור ואין חייבין עליהן

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא

לא